

همراه علی رؤوف کاتب

۵۰ سال مهرورزی

تحصیل به آمریکا رفت و پس از کسب مدرک کارشناسی ارشد و دکترا در رشته‌ی مدیریت آموزشی، در سال‌های دهه‌ی ۶۰ به بعد، در پژوهشگاه تعلیم و تربیت و نیز مجلات رشد مشغول شد و در دانشگاه‌های تربیت معلم و تربیت دبیری به تدریس پرداخت و ده‌ها کارگاه آموزشی بهسازی معلمان را اداره کرد. دکتر رؤوف همچنین کتاب‌های متعددی را به رشته‌ی تحریر در آورد که اغلب آن‌ها در حوزه‌ی تربیت و بهسازی معلمان‌اند؛ از جمله تربیت معلم و کارورزی / تدریس خرد: تمرین مهارت‌های تدریس در مقیاس کوچک (ترجمه)؛ نگاهی به آموزش و پرورش پیش از دبستان در جهان امروز؛ کارمایه‌ی معلمان: در گذر از یاددهی به یادگیری؛ یادگیری گنج درون: نکته‌های برجسته (ترجمه)؛ درس‌مایه‌ی فناوری آموزشی؛ یاد دادن برای یاد گرفتن؛ افزایش کارایی معلمان؛ یاددهی هوشمند: پرورش استعداد در کلاس درس و بیرون مدرسه (ترجمه)؛ تدریس عملی، کتابچه‌ای برای مرکزهای تربیت معلم؛ بالانشینی مدیریت آموزشی؛ آنچه یاد می‌دهیم، آنچه یاد می‌گیرند؛ در کوچه باغ مدیر مدرسه (چگونه مدرسه را اداره کنیم؟)؛ مبانی و اصول آموزش و پرورش امروز - فلسفه‌ی تربیت معلم؛ راهنمای نقد کتاب کودک و نوجوان؛ مدیریت پژوهش در مدرسه؛ جلوه‌گری‌های شعر در آموزش کودکان و نوجوانان؛ کارورزی در کارگاه تربیت معلم (فن‌شناسی آموزشی)؛ سهم معلم، شیوه‌ی معلم؛ آغاز خوب؛ پژوهش در کلاس درس و مدرسه؛ یاد دادن برای یاد گرفتن (انتشارات مدرسه).

کتاب ماندگار «جنبش جهانی برای بهسازی تربیت معلم» که بر اساس پژوهش ایشان در پژوهشکده‌ی تعلیم و تربیت تدوین شده است، اثر قابل اعتنایی برای آشنایی با دیدگاه‌های جهانی در زمینه‌ی آموزش معلمان به شمار می‌رود. دکتر علی رؤوف کاتب مصداقی واقعی از نام خانوادگی بامسمای خود است؛ مهربان است، در برخورد با همه، و کاتب است و بخشنده با ده‌ها اثر ماندگارش.

این استاد ارجمند در شهریور ۱۳۹۸ دار فانی را وداع گفت. رشد آموزش ابتدایی از درگاه احدیت برای وی طلب آرامش و مغفرت دارد.

معلمی با گوشت، خون و سرشت گروهی از معلمان پیوند خورده است. اصلاً تصور اینکه این دسته بتوانند در شغل دیگری فعال باشند، غیرممکن است. این افراد در همه حال معلم‌اند، از تدریس شعف پیدا می‌کنند و بهجت آن‌ها لحظاتی است که شاگردان خود یا معلمان جوان را در حال یادگیری مشاهده می‌کنند. از دید این دسته، یاد دادن با یاد گرفتن پیوندی دیرینه دارد. از این رو، تربیت معلمان را در کلاس‌ها و دوره‌هایی ساختارمند، مانند آموزش‌های دانشگاهی معلمی و نیز دوره‌های بهسازی شغلی و آموزش ضمن خدمت، وظیفه‌ی اصلی خود می‌پندارند. از نگاه معلمان معلم‌مدار، تنها در صورتی می‌توانیم به استمرار یادگیری‌های اثربخش امیدوار باشیم که تربیت و بهسازی معلم در اولویت نخست برنامه‌های هر نظام آموزشی و هر مدرسه‌ای باشد.

یکی از معلمان همواره معلم که در ۵۰ سال گذشته مهربانانه در راه آموزش معلمان این مرز و بوم تلاش کرده، دکتر علی رؤوف کاتب است. دکتر رؤوف متولد ۱۳۱۵ است. او از جمله کسانی است که از طریق دانش‌سرا وارد آموزش و پرورش شده و پس از سال‌ها معلمی، در سال‌های ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ در سمت رئیس تربیت معلم مشهد و سپس به مدت کوتاهی پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، در سمت مدیرکلی تربیت معلم کشور مشغول خدمت شد. برای ادامه‌ی

